Published and distributed under permit (No. 781), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Jersey City, New Jersey. — By order of the President, A. S. BURLESON, Postmaster General.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ | РІК XXX. | Число 62. | Джерзи Ситі, Н. Дж., пятниця, 17. марта, 1922. | VOL. XXX. | No. 62. | Jersey City, N. J., Friday, March 17, 1922. | THREE CENTS

СКЛАДАЙТЕ ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ І ЗАКРІПЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ ГАЛИЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ

КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ ТВЕРДОГО ВУГЛЯ

НЮ ЙОРК, 15. марта. — Нині відбулася тут в Готели Пенсилвенія конференція межи представниками майнерської юнії та представниками властителів копалень твердого вугля в справі умов праці.

Збори отворив Джан Лунс, голова майнерської юнії Юнайтид Майн Веркерс оф Америка. Опісля вибрано предсідателем зборів В. Л. Конела, бувшого мейора міста Скрентону та властителя копалень, а секретарем Джеймса Гормена зі Шамокин. Опісля Лунс прочитав домагання робітників твердого вугля, котрі представники поодиноких округів потім пояснили.

Головним домаганнем майнерів твердого вугля є жаданне підвишки робітничої заплати о 20 процент для майнерів, працюючих за контрактом, та жаданне підвишки о одного доляра денно для других робітників. Своє домаганне підвишки майнери підтверджують тим, що навіть одержавши підвишку, вони все ще не будуть діставати тілько, кілько треба на відповідне життя.

Другим головним домаганнем являється заведенне одностайної заплати по всіх округах, де лише добувається тверде вугля.

Трете головне домаганне обіймає жаданне заведення восьми-годинного дня праці для усіх робітників, занятих коло копалень твердого вугля. Се домаганне відноситься передусім до машиністів і других тим подібних копалняних робітників, які нераз працюють і по 14 годин денно.

Щодо так званої „чек-оф сестем" (на основі котрого копалняний заряд при виплаті робітникам обтягає їм вкладки до юнії, котрі потім сам вручує організації), то робітники не настають на нього більше, уважаючи його за приватну справу кождої копальні.

По прочитанню майнерських домагань та вислуханню пояснень поодинокими представниками округів засіданне конференції відложено на завтра, коли представники властителів копалень відповідять на домагання робітників.

ДАЛЬША ДЕБАТА НАД ДОГОВОРОМ ЧОТИРОХ ДЕРЖАВ.

ВАШІНГТОН, 15. марта. — Сенат дебатує далі над потвердженнем договору чотирох держав щодо посілостий на Тихому Океані.

Хоч противники ратифікації договору напружують усі сили, мимо сього так зі загального ходу дебати, як з висліду голосовання, до якого приходить час від часу, видно, що настрій сенату звернувся на користь договору. Видно се приміром по тім, що при кождім слідуючім голосованню над поправками до договору, більшість, прихильна договорови, росте. Прихильники уряду роблять з того заключенне, що договір буде ратифікований незвичайно великою більшостю.

АНТИ-БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ ҐЕНЕРАЛ ПРИЇХАВ ДО КАНАДИ.

ВАНКУВЕР, Бритійська Колумбія, Канада, 15. марта. — Ґенерал Ґреґоріев Вемьонов, сибірський анти-большевицький провідник, котрий їде до Злучених Держав, прибув сюди з Китаю на корабли „Емпрес оф Раше". Іміґраційні власти позволили йому висісти на беріг, поки самі не рішуть, чи допустити його до Канади.

Коли він буде хотів дійсно виїхати до Злучених Держав, він буде мусів заявитися перед іміґраційними властями, щоби вони переконалися, чи він може бути допущений після обовязуючих тепер іміґраційних законів. Проти його допущення до Злучених Держав внесено до американського уряду богато протестів, з котрих більшість закидає ґенералови невідповідне поведенне супроти американських жовнірів на Сибіри. Дехто сумнівається, чи може він бути допущеним через закон про подружні переконання іміґрантів. Ґенерал каже, що він їде як приватна особа, а не як представник уряду.

УКРАЇНСЬКІ ПРЕЗБІТЕРІЯНИ ОРҐАНІЗУЮТЬСЯ.

РОЧЕСТЕР, Ню Йорк, 15. марта. — На конференції делеґатів українських презбитеріянських церков у Злучених Державах і Канаді, що відбувається в сьому місті, утворено Українське Евангельське Товариство Північної Америки.

Предсідателем орґанізації вибрано Василя Кузіва, котрий учить української мови та літератури в презбитеріянськім семинари у Блюмфілд, Ню Джерзі; віцепрезидентом став Іван Бодруґ з Монтреалю, Канада; секретарем Павло Крат з Торонто; скарбником Іван Коцан з Нюарку, Ню Джерзі.

Товариство збирається вислати в червни двох місіонарів на Україну, щоби вони розглянулися там про можливість протестантської місії. Як місіонарі мають бути вислані проповідники Павло Крат та Василь Кузів, котрі мають відбути подорож разом, з котрих один мавби осісти на Україні на стало, якби показалася можливість ведення постійної місійної роботи.

Конференція ухвалила нині ряд резолюцій, в котрих взивається уряд Злучених Держав та Канади признати независимість України; проситься канадійські власти признати українським горожанам, натуралізованим у Канаді, попереднє становище „горожан Ліґи Народів", а не становище „Поляків"; та закликала Злучені Держави та Канаду, щоби вони клали більше натиску на евангилізацію, як на американізацію Українців, бо мовляв Українці через свої переслідування в рідному краю і так легко переймаються американськими ідеалами. Наконець кождий участник конференції зобовязався удержувати одного українського студента на Україні коштом 5 долярів на місяць.

ПЕРЕСЛУХАННЄ ПРОТИ СВЯЩЕННИКА-УБИЙНИКА.

Перед судом в Монтреали в Канаді відбулося у вівторок перше вступне переслуханне в справі убийства Рауля Дельорма його первим братом, о. Аделярдом Дельормом.

Як лише почалося переслуханне, оборонець о. Дельорма зараз заявив, що його клієнт не є сповна розуму, і просив суд, щоби він урядово розслідив умовий стан обжалованого. Адвокат говорив, що обжалований не може дати йому ніякої помочи в обороні.

Суддя не рішив покищо ще нічого в справі розслідження умового стану о. Дельорма, і переслухував свідків в справі убийства.

НЕ ДАЛИ ЙОМУ ВЖЕНИТИСЯ... 12-ИЙ РАЗ.

До подружного бюра в Індіянополис, в стейті Індіяна, зголосився недавно по дозвіл на женячку молодий, який 30 літ маючий мущина, подаючи себе за Ісаю Мура. В середу мало відбутися уже його вінчанне, але у вівторок його арештовано за многоженство та спроневірення. Арештовано його на донесенне його послідної жени, Гаріети Івенс, учительки з Індіянополис, з котрою він оженився всего тиждень тому і від котрої він забрав коло пів тисячки долярів готівкою. Коли обжалованого приведено на поліційну стацію, сей признався до ще більше женячок. Мав він бути разом жонатий яких 12 разів, але сього числа він непевний. Він не міг подати імен своїх „жінок". Кожду з них він покидав в тиждень по шлюбі, забравши наперед від неї гроший, кілько вдалося. Поліція почала слідити, чи його зізнання правдиві, і показується з донесень з ріжних місцевостий, що поліції він не збрехав.

СТРАШНА БУРЯ.

Страшна буря (так зване „торнедо") навістила чотири стейти: Луїзіяну, Місісіпі, Аркензо та Оклагому. Від бурі погибло богато людий. Найбільше людий згинуло в оклагомськім місті Ґовен, де буря вбила 12 людий і змела з лиця землі цілу оселю. Разом число убитих має виносити 23 особи. Шкода від бурі величезна.

ДОРОГИЙ ПОЦІЛУЙ.

Суддя повітового суду в Пало Понто, в стейті Тексас, засудив 70-літного Медакса на 50 долярів гривни та 30 днів арешту за те, що він на публичному місци спокійно підійшов до одної молодої женщини і поцілював її в лице. Рівночасно він відкинув позов поцілованої, котра скаржила старого бабодура за напад.

НА УЛИЦЯХ ВАРШАВИ.

Недавно увійшли о год. 6-тій вечером три узброєні бандити до одного склепу з горівками у Варшаві та забравши на очах властителя 200,000 а каси, вийшли на улицю. Властитель заалярмував поліцію. Тоді счинилася на улицях стрілянина між бандитами а поліцією, серед якої ранено одного поліцая. Двох бандитів зловлено, один утік.

ВИКЛАД ПРО УКРАЇНУ І ПОЛІТИКУ АЛІЯНТІВ В НЮ ЙОРКУ.

В сю суботу, 18. с. м., о годині 7.30 вечір, буде в Ню Йорку в „Лейбор Темпел Гол", на розі 14-ої улиці і 2-ої евені виклад (лекція) А. Д. Марголіна про Україну і політику антанти.

Лектор А. Д. Марголін відомий на Україні автор наукових праць і бувший сенатор українського касаційного суду. Він був послом Української Народньої Республіки в Лондоні аж до угоди Петлюри з Польщею. На лекції він роскаже про події останніх років в боротьбі України за суверенність, на основі власних переживань, помічень і досвідів.

Лекція відбудеться заходом Вільного Українського Товариства Київ в Ню Йорку, на яку воно запрошує всіх нюйорських та околичних земляків.

Початок о год. 7.30 вечер.

ПОЛЬСЬКІ ТЮРМИ.

У львівських тюрмах по донесенням часописів панують страшні відносини. Всякі шикани з боку профосів і менчих та більших урядників є там на порядку дневнім. Часто доходить і до того, що вязнів бють, не хотять слухати їх нарікань і жалів, навіть, коли ходить о лікарську поміч, часто відмовляють. Це відноситься головно до поведінки тюремних властий з політичними вязнями, і то головно Українцями. При улиці Яховича (слідчий арешт) шиканують прим. студента Заславського і невідомого вязня, якого арештували в дорозі до Америки. Оба вони мають представляти страшний образ людини, що примирає з голоду, холоду і побоїв. Нема надії, щоби ті люде, які караються місяцями не знати за що, вийшли живими з тюрми. А апелювати нема до кого.

СМЕРТЬ З ГОЛОДУ.

У Львові при ул. Браєрівській ч. 10. померла 65-літня перекупка Марія Недільська, що мешкала в сутеринах. Щойно по трох днях сусіди довідались, що вона не живе. В бідному її мешканню не найдено ні кусника дров на опал, ні крихти їди. Виходить, що померла з нужди.

АКАДЕМІЯ В ЧЕСТЬ КОБРИНСЬКОЇ

Дня 16. лютого у великій салі т-ва ім. Лисенка у Львові заходом Союза Українок відбулася академія в честь Н. Кобринської з отсею програмою: 1) Привітний вірш, 2) Кобринська — перша піонірка жіночого руху в Галичині (реф. К. Малицька), 3) Писменницька діяльність Кобринської (реф. О. Коренцева) і 4) деклямація „Блудного Метеору" Кобринської (декл. п-на В. Дудриківна). Академія мала відбутися підчас жіночого конґресу. Тоді поліція заборонила.

ПОЛЬСЬКІ ТАБОРИ.

Страшні річи діються по польських таборах для інтернованих, а ще гірші в таборах репатріянтів, які в останнім часі тисячами вертають з Росії. З Рівного і надграничних околиць доносять, що люде гинуть як мухи від пошестий, голоду і морозу. І в самім Львові витинула третина першого такого транспорту в числі около 1000 люда. Польська преса переповнена описами страшного положення тих нещасних і кладе все на карб індолєнції і безсовісности урядників від репатріяції. Це все відбилося вже і в цілім світі скандальним відгомоном.

„ЖИДІВСЬКИЙ ШВАРҐОТ".

В львівській ґазеті „Хвіля" (ч. 1103) читаємо: На улицях Львова розкидається знов масово летючки такого змісту: „Жидівський шварґот. На улицях, в трамваях, на зелізницях воркотять Жиди по жидівськи, або по німецьки (чого не роблять навіть в Росії) і надають кресам, головнож в очах чужинців, непольський характер. Польський академіку, жовняре, студенте, інтеліґенте, реміснику, робітнику! Кажи шварґотячому Жидови говорити по польськи, або йти до Палестини, або Австрії. Коли ти дурень, сиди покірно тихо! Картки не нищити! Подай дальше!".

125 МІЛІОНІВ.

Суму 35.000 долярів, а на польські марки 125 міліонів вкрадено одному Американови" в Пшеворску зі скрині.

УКРАЇНЦІ!

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ, ТОВАРИСТВА, БРАТСТВА, СЕСТРИЦТВА, ПАРОХІЇ, СІЧИ, СПІЛКИ, КЛЮБИ І ВСІ УКРАЇНЦІ Й УКРАЇНКИ В АМЕРИЦІ:—

Поспішіться з довершеннем і закінченнем Позички Національної Оборони!

Подбайте, щоби Позичка була довершена і перевершена найдальше до місяця!

Громади і товариства, котрі вже зложили свої записи, повинні тепер доложити, аби осягнути українську побіду!

Всі ті Українці й Українки, котрі зложили вже готівкою свої записи, повинні позмозі ще доложити, але передівсім повинні допильнувати, аби ті, котрі підписали позичку, а досі ще готівкою не зложили, сейчас сповнили свій громадський обовязок. Бо є люди, котрі без спонуки нічого не зроблять.

Також повинні вони подбати і допильнувати, аби УКРАЇНСЬКІ БИЗНЕСМЕНИ, котрі роблять бизнеси межи Українцями, зложили свої записи на Позичку Національної Оборони і то без дальшої проволоки.

Байдужних сій справі треба пятнувати перед громадською думкою, бо дійсні патріоти лише ділами показують патріотизм.

Надія рідного краю не на тих, що богато говорять про патріотизм, але на тих, що все готові ділом доказати свій патріотизм.

ЛЮДОЇДСТВО В ГОЛОДНІЙ МОСКОВЩИНІ ШИРИТЬСЯ В СТРАШНИЙ СПОСІБ

ВАРШАВА, столиця Польщі, 15. марта. — Сюди прибула учителька Анна Нікіфорова з Московщини, із села в Самарщині.

Се спокійна і поважна женщина, котра оповідає холоднокровно про події, які бачила на власні очі.

Вона каже, що в селі, де жила, і в сусідніх в останньому часі було много випадків канібалізму (людоїдства).

Нікіфорова росказує, що в Самарщині люди їдять все, що тільки можуть. Їдять коріння з трави, старі шкіри і кости. Коли вже не мають рішучо нічого до їди і коли стоять перед грозою голодової смерти, люди беруться їсти людий. Звичайно живі, але вмираючі з голоду, їдять щайно померших людий голодовою смертю. Навіть родини їдять своїх рідних. В одній родині, де було омеро дітий, троє померло, а решта, щоб ратуватись перед смертю, зїла трупів померших.

В деяких селах люди ідуть на другі села, щоб не їсти знакомих або кревних.

Учителька каже, що хто побачив би відносини в Самарщині, то радше чудувався би, що там нема ще більше канібалізму.

ВСІ ДЕРЖАВИ ПРИНЯЛИ РЕЧЕНЕЦЬ 10. ЦВІТНЯ НА ОТВОРЕННЄ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В ҐЕНУЇ.

РИМ, столиця Італії, 15. марта. — Півурядове телеґрафічне бюро Стефані оголосило нині заяву, в якій заперечує недавні вістки, буцімто знову заносилось на відкладенне реченця скликання ґенуенської конференції.

В заяві сказано:

„Реченець 10. цвітня с. р. є остаточний і його приняли всі правительства".

БОРОТЬБА МІЖ ШЛЯХТОЮ І РОБІТНИКАМИ В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 15. марта. — В старинному місті Ґота, в німецькій провінції Турингія, билась кілька днів німецька шляхта з робітниками.

З одної сторони виступали лицарі св. Івана, котрі приїхали туди на річні загальні збори, а з другої робітники. У місті зібрались великі сили німецьких стейтових і федеральних полісменів для розборонення воюючих, але вони не могли спинити боротьби серед улиць. В боях уживано всяких засобів, навіть колів і цегол. Вкінці побідили робітники, а королівський назадницький чин потерпів невдачу.

Лицарі уступили, заповідаючи пімсту побідникам.

НАРАДА ДЛЯ ОБЄДНАННЯ ВСІХ СОЦІЯЛІСТИЧНИХ ОРҐАНІЗАЦІЙ.

БЕРЛІН, 15. марта. — Управи трох так званих „інтернаціоналів" одержали від Міжнароднього Союза Соціялістичних Партій запрошення на нараду, яка має відбутися в Берліні дня 25. с. м. у справі спільного зїзду соціялістичних і комуністичних орґанізацій.

Нарада має занятися справою обєднання міжнароднього соціялістичного руху у світі.

Московські большевики відповіли, що хотять взяти участь в сій нараді.

НОВА ПОСТАНОВА ЩОДО ВИБОРУ ПАПИ.

РИМ, столиця Італії, 15. марта. — Римський папа Пій XI. оголосив, що на будуче відступ між смертю папи і скликаннем конкляве (зібрання) для вибору нового папи виносити-ме 15 днів. В сей спосіб уможливиться приїзд впору кардиналам з Америки.

СЕРБИ ПРОТИ ІТАЛІЙЦІВ.

БІЛГОРОД, столиця Сербії (Югославії), 15. марта.—Сербські націоналісти виявляють велике обуренне ділами „фашістів" (італійських націоналістів) в приморському місті Фюме (Реці) і на Дальматійському побережі. Вони вигрожуються, що піпшлють зоружені банди воювати Італійців у спірних землях.

На тутешній демонстрації Серби домагались від свого правительства, щоби поробило пильні заходи, а навіть оружно виступило проти фашістських заговорів у Фюме і заняло сю пристань й інші міста на Дальматійському побережі для Югославії.

РЕВОЛЮЦІЯ В БРИТАНСЬКІЙ ДОМІНІЇ В ПОЛУДНЕВІЙ АФРИЦІ СКІНЧИЛАСЬ НЕВДАЧЕЮ.

ЙОГАННЕСБУРҐ, Спілка Південної Африки, 15. марта. — Повстанне революціонерів скінчилось невдачею. Державні війска відбили від них останню захорону в Фордсбурґу.

КАРОЛЬ ГАБСБУРҐ ЩЕ МАЄ МІЛІОНИ.

ПАРИЖ, 15. марта. — Тут продано дорогоцінні каміні бувшого австрійського цісаря Кароля Габсбурґа за $1,600,000.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 82 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorised July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

Three cents the copy.	ПЕРЕДПЛАТА. Поодиноке число три центи.
One year ..... $ 7.00	На рік ..... $ 7.00
Six months ..... $ 3.75	На пів року ..... $ 3.75
Three months ..... $ 2.00	На три місяці ..... $ 2.00
Foreign and Jersey City Rates.	**В Джерзи Сіті і заграницею.**
One year $10.00	На рік $10.00
Six months ..... $ 5.00	На пів року ..... $ 5.00
Three months ..... $ 2.75	На три місяці ..... $ 2.75

Ціна одного числа кождого місяця 10 центів.

Телефон „Свобода": 498 Montgomery. Tel. Y. H. Союза: 1888 Montgomery.

За обіжників редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", 82 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ХОТЯТЬ ГОСПОДАРИТИ НА КРАДЕНІМ ЯК НА СВОЇМ.

ПОЛЬСЬКИЙ СОЙМ ДІЛИТЬ УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ НА ВИБОРЧІ ОКРУГИ.

(Від власного кореспондента).

Польське правительство готовиться до нових виборів до сойму. При сім носиться воно з думкою перевести вибори не тільки на тих землях, які творять польську державу, АЛЕ ТАКОЖ НА ТИХ ЗЕМЛЯХ, ЯКУ ПОЛЬЩА НАБУЛА РОЗБОЄМ НА УКРАЇНСЬКІМ НАРОДІ і на які не тільки український нарід не признав їй ніякого права, але навіть прихильні для Польщі державн антанти не хотять їх признати частю польської держави.

Та Польща думає так, як кождий злодій і розбійник: доки щось в моїх руках, дотн воно моє, і треба з того користати.

Ось-так думає вона перевести вибори до сойму на зграбованих українських землях.

Сі землі треба поділити на дві категорії.

Одна категорія — се ті землі Великої України, які в рискім договорі відступила Польщі Совітська Росія, й Радянська Україна. Се — Волинь, Холмщина і Підляше. Що-до сих земель Польща покликається на те „право", яке їй дає рискнй договір.

Друга категорія — се українська Галичина. Тут Польща вже на ніяке „право" покликатися не може, хиба на „право злодія і розбійника".

В цілн приготовлення нових виборів до сойму працює в соймі окрема підкомісія, яка має перевести поділ на виборчі округи.

Сей поділ на округи на українських земля представляється так:

ВОЛИНЬ:

Ковель, Любомиль, Володимир Волинський — 5 мандатів.

Луцк, Горохів — 4 мандати.

Дубно, Кремінець — 6 мандатів.

Рівне, Острiг — 5 мандатів.

Пинськ, Луниниець, Сарин — 6 мандатів.

ХОЛМЩИНА:

Замостє, Томашів, Білгорай — 5 мандатів.

Красностав, Грубешів, Янів — 5 мандатів.

Люблин, Холм — 5 мандатів.

Радзин, Влодава, Біла, Янів — 5 мандатів.

ГАЛИЧИНА:

Львів-місто — 4 мандати.

Львів-повіт, Сокаль, Жовква, Рава руська, Тішанів — 9 мандати.

Ярослав, Переворск, Ніско, Ланцут, Ряшів — 8 мандатів, (Сі повіти в більшости польські але вміщені тут, бо вони належать до львівського воєводства, яке Поляки нарочно утворили з польських і українських повітів, так, щоб затерти границю між українською Галичиною й польськими землями на захід від Сяну і мати в львівськім воєводстві польску більшість).

Перемишль, Добромиль, Сянік, Красно, Березів — 7 мандатів. (Про часть повітів сього округа треба сказати те саме, що про попередній округ).

Самбір, Старий Самбір, Лісько, Городок, Рудки, Мостиска — 7 мандатів.

Рогатин, Перемишляни, Бібрка, Жидачів — 5 мандатів.

Станиславів, Товмач, Богородчани, Надвірна Бучач — 6 мандатів.

Коломия, Печеніжин, Снятин, Косів, Делятин — 6 мандатів.

Чортків, Гусятин, Борщів Заліщики, Теребовля, — 6 мандатів.

Тернопіль, Збараж, Скалат, Бережани, Підгайці, Зборів — 7 мандатів.

Золочів, Броди, Камінка Струмилова, Радехів — 4 мандати.

Ось-так Польща збирається господарити на зграбованих українських землях як на своїм і ділить їх на виборчі округи.

Ті українські землі, що-до яких Польща покликається на риський договір, нещасливі тим, що не витворили ніякого представництва, яке обороняло би їх перед світом перед польським ярмом.

Та що-до Галичини справа ясна. Галичина має свою законну владу — Диктатуру Західно-Української Народної Республики, яка виступає перед світом в обороні державної незалежности Галичини.

Далі Галичина на основі міжнародного права, витвореного Мировою Конференцією, не належить до Польщі, тільки знаходиться тимчасово під суверенністю держав антанти, які мають порішити її державне становище.

Польща є тільки військовим окупантом Галичини, тай то не з власного права, а з припорученя держав антанти.

Що-до Галичини справа ясна, що ПОЛЬЩА НЕ МАЄ ПРАВА ПЕРЕВОДИТИ В ГАЛИЧИНІ ВИБОРІВ ДО ПОЛЬСЬКОГО СОЙМУ.

Держави антанти ПОВИННІ ЗАБОРОНИТИ ПОЛЬЩІ переводити в Галичині вибори до польського сойму.

А як не заборонять, то український нарід хоч як змучений трилітньою польською неволею, одначе знайде в собі силу, щоб запротестувати против нового насильства польських катів, і ніякими переслідуваннями не дасть себе присиловати до участи в виборах до польського сойму.

Прага, 4. лютого. 1922.

Д-р МИХАЙЛО ЛОЗИНСЬКИЙ.

З СЕРЦЯ УКРАЇНСЬКОГО ГАЛИЦЬКОГО ЖОВНІРА В РУМУНІЇ.

(Лист до „Свободи").

Гюргію, Гумунія,
дня 31. січня, 1922.

Вельмишановний Пане Редактор:—

Нині я прочитав в 305 ч. Вашого цінного часопису „Свобода" з дня 31. грудня, 1921, статтю під заголовком „Той вже цінити вольо, хто її мав і стратив". Прочитав між іншими і своє ім'я і признаюсь, було мені якось і стидно і неминовно мило. Але з хвилею, коли я начав читати перші рядки властивої статті, горячі сльози залили очі і я був примушений відложити часопис. Кілько разів я не намагався прочитати начате до кінця, за кождим разом жаль і туга і щось невідоме мені самому витискало з моїх очий нові сльози і я опять відкладав часопис. Більше чим в протягу півгодини я ледви зміг прочитати так коротку статтю. Шановний автор статті мусів, як мені здається, або самий пережнвати подібне моку життє, або дуже добре знати психічний настрій інтернованих. Я яко жовнір не скоро плачу, але тут правдиві слова шановного автора зворушили мене до того, що я плакав як дитина.

З приводу згаданої статті прошу Вас, Високоповажаний Пане Редактор, не відмовити моу прошенню, помістити у Вашому цінному часописі слідуючий:

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ДО УКРАЇНЦІВ ЗІ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ НА ЗЕМЛЯХ АМЕРИКИ:—

В кождому числі часопису „Свобода" й „Америка" читаю заклнк Уряду З. У. Н. Р. до складання Позички Національної Оборони для здобуття і закріпення незалежности Галицької Держави. Дальше читаю, що американські українські організації, а також поодинокі особи щиро і прихильно ставляться до цього заклнку і складають позичку по мірі своїх доходів і майна. Невимовна радість огортає серце при читанню цих рядків. Набирається сила і відвага до дальшої боротьби.

Та довідуюсь з інших часописів, що деякі суспільні організації, а також поодинокі люди ставляться холодно, а навіть ворожо до зазначеного заклнку. Мимоволі виступають з очий сльози, а з уст вилітають сдова прокляття. Холодно до такої справи як визволення Галичини з лап польських окупантів може ставитись лише той, хто-рабом родився і рабом думає вмерти; який дбає тільки про те, щоби наповнити свій желудок нині, а про завтра не думає. Ворожо може ставитись лише той, який зовсім не розуміє визвольної боротьби, або що до його уха не дійшли стогни і крики його матері і батька, його сестер і братів під час погромів польських жандармів та жовнірів; хто не дізнався ще про звірські насильства над його сестрами; хто не дізнався ще о тім, що землю, яку він будучи в Галичині, скропляв кровавим потом, заробляючи на „хліб наш насущний" для своєї сімї, — забирають польські наїзники, а його сімю випирають; хто не дізнався ще, що ту школу, в якій він учився, Поляки або знищили, або замкнули, або перемінили на польську; хто не дізнався ще, що його батька і матір, його сестер і братів насильно записують Поляками; хто не дізнався ще, що українські церкви Поляки замикають або переробляють на польські костели. Одним словом — ворожо ставитись до складання Позички Національної Оборони може лише сліпий, глухий або безумний.

Я живу тепер як емігрант-збіглець в Румунії. Не один я тут. Нас тут богато. Вирвались ми сюди з польських лап, оставивши старих батьків і мамів, молодих жінок, недорослих дітий, незабезпечених сестер і калік-інвалідів, братів недолі на ії поталу. Вирвались ми з проклятєм і святою присягою пімстити ворогам. Та день пімсти ще не надходить. Ми можемо тільки з крісом і шаблею в руках боронити нашого і свого права та пімститись за дотеперішні насильства.

Вам, Браття і Сестри на вільних землях Америки, є дана можливість іншим способом стати в обороні прав нашого поневоленого народу у Східній Галичині. Будучи вільними, Ви маєте можливість зробити те, чого зробити не можемо ми, сидячи по таборах голодними і обідраними. Вам дана можливість, не розливаючи людської крови, пімститись за всі насильства над Вашими батьками, братами і дітьми, именно: через складанє Позички Національної Оборони. Тимсамим Ви дасьте змогу нам і тисячам таких як ми вернутися в рідні хати і працювати на добро і славу українського народу.

Тож кличу:—

Складайте Позичку Національної Оборони!

Хай живе Галицька Держава!

Юліян Кушнірик,
хорунжий Галицької Армії.

Всі американські українські часописи прошу о ласкавий передрук.

Julian Kuschniryk, Fabrica de zahar „Danubiana", Giurgiu, Roumania, Europe.

ЖИДІВСЬКА ГАЗЕТА ПРО ГАЛИЧИНУ.

Жидівська газета „Еврейська Трибуна", що виходить кождого тижня в Парижі, помістила в своїм числі з 24. лютого статтю зпід пера визначного жидівського дїяча С. Познера під наголовком: Східно-галицьке питання.

В тій статті пишеться межи нічим:

„Минуло уже повнд три роки від часу підписання договора про завішення збруї, а межинародне положення богато місцевостий Европи все ще не урегульоване. Вижидає рішення своєї долі округ Вільни, котрої долею займалися немало побідні держави і Ліга Народів і досі ще не дали остаточної відповіди; в невизначеним положенню находиться Мемель і сусідуюча з ним Клейпеда, а все ще дивляються французькі окупаційні війска; не рішене наконець питання про політичний устрій Східної Галичини, котра уже третий рік находиться під властю польської окупації під верховним протекторатом Франції.

СХІДНА ГАЛИЧИНА ВЧАС ВІЙНИ.

„Східна Галичина — одна з тих країн Европи, які потерпіли через війну найбільше. Майже від самого першого дня военних операцій до самого кінця 1917. року служила вона ареною завзятих сутичок противників.

„Поля, зрiті відломками гарматних куль, не засівалися; міста раз в раз були обстрілювані артилерією; мирних жителів нищено на місці з ворожими силами або забирано у полон і засилано в глибину ворожої країни.

„Страшно терпіло все населенне краю, всі населяючі його нації: Галичани (Українці), Поляки і Жиди. Найстрашнійші терпіння випали на долю сих послідних. Російські военні власти не щадили їх. Лоялні горожани своєї вітчини, Австро-Угорщини, вони викликали зі сторони російских властий безустанні обвинуваченя за шпіонажу. Їх розстрілювано без пощади. В часи російської окупації, котрою проводили реакційні елементи, Жидів переслідувано в жорстокий спосіб та масами висилано в глибину Росії. До 50,000 галицьких Жидів утекло з тих околиць в Австрію, де й перебувають до сеї пори.

„Війна скінчилася. Всі народи, всі держави Европи, всі провінції їх віддихнули свобідно. Лише в Східній Галичині фактично досі треває военне положенне з усіми його злими прикметами — переслідуванем слабих націй, насильним асімільованием, пляновим підготовленне остаточного завойованя краю.

СХІДНА ГАЛИЧИНА НА МИРОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

„Згідно зі сан-жерменським договором з Австрією з дня 10. вересня 1919. року Східну Галичину передано, перед остаточним рішенном її межинародного становища, у власть польської военної окупації під верховним протекторатом Франції. Перепись з 1910. року означила національний склад населення краю в такий спосіб: 64 процент Галичан (Українців), 23 процент Поляків та 10 процент Жидів. Жиди грають дуже важну ролю в господарськім життю Східної Галичини, бо без участи Жидів місцева торговля і промисли зовсім завмерлиби.

„В жидівські часописи попадають час від часу вістки про захованне польських властий в Східній Галичині. Вони говорять все про одно й те саме: систематичне переслідуванне Галичан (Українців) Поляками. Українські школи замикають, товариства і союзи забороняються, суспільних дїячів замикають в тюрмах. Про долю галицьких Жидів говориться дуже рідко, тоді як положенне їх не краще положенна Галичан.

„Галицьке Жидівство не раз і не два зверталося до межинародних інстанцій з просьбами о опіку і урегульованне його положенна. Мирова Конференція в 1919. році відложила рішенне питання про Східну Галичину. Справа перейшла на Лігу Народів, але Збори Ліги Народів своїм рішеннем з дня 26. лютого 1920. року віддали східно галицьки питанне Конференції Амбасадорів. Галицькі Жиди відкликалися і до Ліги Народів, і до Конференції Амбасадорів, але до сеї пори надармо, хоч уже 27. вересня минувшого року Ліга Народів постановила просити Конференцію Амбасадорів прискорити вирішення питання Східної Галичини."

ЖИДІВСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ ДОМАГАННЯ В ГАЛИЧИНІ.

„Чого добиваєсь галицьке Жидівство? — Не більше, як то, що признано межинародними договорами (сен-жерменським, нейлійським і тріянонським) національним меншостям східно-европейських країв, не більше як то, що мають Жиди Литви і Чехословаччини, — гарантії своїх національних прав, національно-культурної автономії. Ся остання обіймає право самостійно заряджувати своїми релігійними справами, загальною добродійною та шкільною справами, право мати своє представництво в особі Національної Ради, вибраної зїздом громадських делегатів після загального виборчого права; право розпоряджати в складі правительства своїм повновласником, державним секретарем для жидівських справ, якого делегує Національна Рада, а на случай установленя курієльної системи вибирати в осібній жидівській курії.

„Жиди далі домагаються, — се само собою розуміється, — користуванна політичними і горожанськими правами на рівні з другими горожанами.

„Якби Східна Галичина була лишилася на далі в складі Австрії, то теперішні домагання галицьких Жидів будинби уже давно здійснені. 62-ий артикул сен-жерменського мирного договору з Австрією зовсім докладно домагається від Австрії признання в своїх законах прав національних меншостий, підчеркуючи, що сі права не можуть бути ані змінені ані зменчені якимнебудь законом або другим урядовим актом. Дальші уступи трактату ще більше подрібно розвивають і контретизують сю підставову постанову, вносячи в той спосіб зовсім нову засаду в межинародне право, після котрої права національних меншостий становлять своєго рода межинародні зобовязання і мають за собою гарантію Ліги Народів, котра дістає не лише право наглядy, але й право дійсного вмішування на случай нарушення прав меншостий.

ЖИДИ ТА МЕЖИНАРОДНЕ ВИРІШЕННЄ СПРАВИ ГАЛИЧИНИ.

„Але Східну Галичину від Австрії відорвано. В ній газдують Поляки, котрі счинили переслідування Українців та Жидів, пильно заселюють край кольоністами з Польщі, підготовляючи анексію способами, виробленими у Горішнім Шлеску та Виленській Области. Хоч як значні могинби бути маєткові користи для галицьких Жидів з приключенна Східної Галичини до обширної щодо простору Польщі, всеж таки жидівські симпатії схиляються в сторону признання Східної Галичини независимою державою. На случай такого вирішення провідна роля в життю краю припалаби Галичанам, котрі устами своїх авторітетних представників заявляють свою готовість признати Жидам всі національні права і запросити їх до управи краєм на засадах пропорціональности їх чисельности.

„Доля Східної Галичини повинна бути вирішена зараз і то повинна бути вирішена після засад справедливости, затверджених в найновійших трактатах Згідність чого уже в других краях, котрим краще пощастилося як опустошеній війною сїдній провінції бувшої монархії Габсбургів."

У ВІДПОВІДЬ „АМЕРИЦІ".

Наша побожна сестричка, филадельфійська „Америка", любить при кождій нагоді навертати на добру путь свою грішну сестру „Свободу". А зо всіди із такоюсамою щирістю як рідна сестра, що правотиться із другою за недоплачене віно.

Наш кореспондент, Др. О. Назарук, щоби змалювати розпуку повоєнної, голодної та холодної Европи, подав як примір протихристіянські висновки Конденгове. Хто прочитав уважно тамту статтю, той мусів добачити цілу вязку недорічностий і брак логічної послідовности, що характеризує писанину. Так і видно збожеводілого від горя чоловіка, який цукає виходу із безвихідного блудного колеса песимістичних настроїв.

Така фільософічна нісенітниця може згіршити хиба фарисея. А чесний та розумний чоловік прочитає та подумає: От до яких глупостий доведе чоловіка духовий біль! Оттак найпобожнійший чоловік, у великій біді, заклене без стями. Оттак і наш нарід тепер, переживаючи страшні кривди, кричить наболілою душею: Чому Той, що у Нього вірую, чому Він не пішле кари на катів?! Така зневіра приходить на кождого. Оставлений й самою надією мимохіть заголосив: „Вскую оставил мя еси?!"

Оттак і треба розуміти ті нещасні вислови онтого Конденгове.

Бачучи довкола себе страшну нужду і моральний занепад, він не розуміє, що це цілком природні вислідки страшної війни. Йому здається, що це валиться й сама християнська цивілізація. Він не видить, що самий той біль, який відчуває, що сама охота помогти збідованому людству — це якраз християнська психіка.

Колиб християнство занепало, ніхто нині не ломив би голови над добром людий. Кождий дбав би, щоби йому добре. Але якраз тепер клич про добро найменьшого брата — найсильнійший! Ніколи це в історії людства не було такого серіозного думання, щоби порівняти усіх.

Ідея волі, братерства і рівности між людьми це наслідки християнської культури.

Цих кілька слів у відповідь, хай вистарчить фнанделфійській побожници, щоби не потрібувала завертати очима на наш митарський стан душі.

А рівночасно просимо з побожної сестри розтолкувати нам, чи це по совісти і ніяк не грішно пускати таку неправду, як отта, надрукована в „Америці", що теперішній папа був відкликаний з Польщі, на домагание ляхів, за оборону Українців. Бо ми довідались, що його відкликано за це, що боронив Поляків і „польскего стану посядання" на Шлеску. Так іде довідалися, що перші слова новонавібраного папи були звернені до польських кардиналів, запевнюючі о його досмертній любови для Поляків і Польщі!

„Свобода" не думає виступати проти католицтва, бо вона знає, що особа папи не займає самої віри, але пятнуємо оцим той дешевенький католицизм „Америки", у якої кождий папа мусить бути і святий і український патріот, чи там симпатик українського визвольного руху.

Не пхайте релігії у політику! У народній боротьбі за волю не діліть Українців на католиків та „шизматиків". Нарід український оден, без огляду на це, які визнає догми і у якій церкві молиться.

Редакційний Комітет „Свободи".

З ЛЕМКІВЩИНИ.

(Вийнято із листу, писаного до д. Андрія Варяни с Сиракюз, Н. Й.).

. . .Пишуть до нас наші знакомі, що у однім селі близько Риманова, польскі жандарми вигнали людий до ліса по дрова — на саме Богоявленке. Тото для яких-то польських урядників. І не знали вони ннакшого часу, щоби ту пануцно відробити, тілько у саме руське свято.

Вітрорк був'єм у місті Горлицях і бачив'єм велику карту прибиту на магістраті, а на ній було написано: „Браця, на ратунек ойчизне! Вельке небезпеченьство зближа сен зе всход!"

Може в весною буде війна; то може вона вирватує наш нарід від польского ярма. — Говорять наші люди, що на Чехословаччині формуєся українська армія. Якби то була правда, то і я і усі молоді хлопці підемо там, бо не хочемо бути під Польщею.

Мене забрали були силою до польского війска, але вже мене більше не дістануть у руки. Добре, що уже раз від них викрутився.

Наші люди все надіються, що видобудуться із тяжкої неволі і що увесь наш нарід буде злучений у свою державу...

ПРОСЬБА О СКЛАДКУ НА ЧИТАЛЬНЯНИЙ ДІМ В ЗАЛУЖУ, ПОВ. РОГАТИН.

Родимці!

Підписані одержали письмо від Андрія Білоуса, начальника громади в-Залужу, у котрім він просить усіх односельчан, щоби помогли до будови читальняного дому у рідним селі.

Ми знаємо, що ляшня радасно знищити увесь український рух у Галичині. Проти цих лукавих замислів наших смертельних ворогів наш нарід гуртується у своїх народних твердинях, у читальнях.

Нашим святим обовязком є подати їм у цім ділі як найбільшу поміч. Наш рідний край, визнажений війною, не в силі спромогтися нам на будованне народних домів. Проте він простягає свою руку до нас, із вірою, що ми не будемо глухі на його просьбу.

Не здрадьмо же нашої надій наших рідних братів та сестер і скинемося кождий, що хто зможе, щоби чим скорше післати свою жертву на так гарну цїль.

Можете посилати гроші або прямо до села, або на руки підписаного комітету.

ЗА КОМІТЕТ:
Михайло Пайкуш, Мих. Костра,
47 Beacon St., Newark, N. J.

СЕГО СУБОТИ, 18. МАРЦЯ С. Р.

— відбудеся —

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

В ПРЕКРАСНІЙ У. М. С. А. ГАЛІ,
22-га улиця і Евню „Е", Бавон, Н. Дж.
Початок концерту 7.30 вечер точно.

Вступ лише 50 цент.

Участь в концерті беруть: Два злучені мужеські хори з Нюарку і Паселсйку (40 осіб), Укр. Банда тов. Зят. Січи з Пасейку (20 осіб), Орхестра Донських Козаків (Балалайки); А. М. Ramsdell, американський оперовий баритон, С. Савішький, тенор, М. Микитин, баритон-бас, і много других українських співаків і музиків.

Злучені хори під дирігентурою М. Мисейка. Українська Банда під дирігентурою Ф. Кассена. Пяно акомпаніятка Віра Степенич. 61-62

Проситься всіх о численну участь. Чистий дохід на Рідну Школу в Галичині.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЄ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — СЕ СИЛА. — ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІЙШИЙ ЦІННИК КНИЖОК.

ПЕРТ АМБОЙ -- ПЕРТ АМБОЙ

УКРАЇНСЬКА ОПЕРОВА ДРУЖИНА З НЮ ЙОРКУ

— поставить —

В СУБОТУ, 18-го МАРТА, 1922 Р., О ГОД. 8.30 ВЕЧЕРОМ.

Запорожець за Дунаєм

народню оперу в ІІІ. діях Г. Артимовського.

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ,

752 State Street, Perth Amboy, N. J.

ВСТУП: 50 і 75 ЦЕНТІВ.

У виставі беруть участь слідуючі особи: **Ю. Шустакевичева, Е. Шутаківна, В. Лаврищко, М. Корикора, В. Ділов, Г. Тріщ, С. Фесолович, С. Корда.**

ЗНАМЕНИТИЙ УКРАЇНСЬКИЙ БАЛЕТ.

Українці і Українки: — Перший раз загостить до Вас Укр. Оперова Дружина з Ню Йорку і виставить історичну народню оперу, у якій повно гумору і безмежного дотепу. Приходіть громадно, де перед Вашими очима представиться життя наших предків Запорожців.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Василь Гірчиця, Вилімментик, Конн. — Спасібі за вирізки з газет.

Статтю в польській газеті „Курер поданєнй" ми читали. Той якийсь А. П. Сосінські покликується на американського професора Лорда, але Лордови ані снилось писати се, що той А. П. Сосінські повипасував. Треба бути Сосіньским, аби такі крайні глупости написувати. Розумний чоловік соромився би писати так по глупому. Крім глупоти є в сій статті також повно брехні. Лише Поляк може важитись плести такі глупости і таку брехню.

Польський писака може плести, що польський нарід є культурнійший від українського, але нехай собі прочитає, що пише **учений Поляк, Францішек Буяк, професор краківського університету**, котрий з Падеревським був на мировій конференції в Парижі. Той Буяк пише в книжці п. з. „Галіция" що **галицькі Українці в висші культурно від Поляків.** Він каже, що **серед Українців є стара і висша культура і через те Поляки не можуть їх спольщити, але навпаки, самі ще українщаться серед Українців.** Самий Буяк є польський патріот і шовініст і він тими своїми дослідами дуже зажурився і каже, що для Поляків в Галичині на будуче нема надії.

Отому то Польща тепер хапається розбою, насильств і звірств, щоби спольщити галицьких Українців. У побіду своєї „висшої культури" вже не вірить, бо знає від своїх учених, що вона низша і бачить се з досвіду.

Але український нарід і на польський розбій найде спосіб, щоби не в будучність **Польщі на Україні** можуть вірити лише слабодухи і слабочуми, а з них ані нам страти ані лякам користи.

„Свідомий", Скрентон, Па. — Ви живете так близько Олифанту, то повинні краєше знати, чому там-нічого не робять для Позички. Без сумніву, що то сором, коли лідери і люди богаті не дають ніяких жертв на народні цілзи. Однак на богатих тоді богато не слили. Надія в громадському ділі все на свідомих та ідейних Українців. Годимось, що „надійних трутнів", хто-то не буз, треба безпощадно виницювати.

І. В., Гренвіл, Н. Й. — Про заговір на життє митрополита Шептицького писали старокраєві німецькі і польські газети, навіть деякі українські газети. Писали, що то Польща вислала заговорників (аж 500) до Америки, щоби виконали замах, а деякі подавали, що замах вже виконано.

Ми довідувалися про сю справу і нас запевнюють, що жадного замаху не було. Можливо, що Пасуцький вислає тільки пострах, бо чейже і він тільки це знає, що замах скомпромітував би Польщу в очах світа до решти.

Чернихівчанин. — Не помістимо, бо мірикуємо, що добрі люди і так сповнять свій обовязок.

М. П., Правідєнс, Р. АЙ. — Ми дуже радо помістили би Вашу довись, коли були подали фактичні, щебто імена убитих, ранених і увязнених. В боротьбі із капіталістичним визиском найважніше, щоби писати рівно. Важно знати, крім загальних условин життя, також подробиці як висоту платні, число годин праці і докладний опис безправств, які діються. Загальне спорікание не дає сили і найлучшим справам.

Ю. К., Джерзи Сіті, Н. Дж. — Галицькі гаразди, під опікою білої гуски і рідкатих ідіодів, — це наслідок нашої байдужности. Колись не хотіли піддержати свою народну армію, що боронила рідний край, — так тепер муситься давати ворогам, що тільки захочуть. Гірка наука!

З ГАЛИЧИНИ.

(Вийнято із листу, писаного до Ю. Підгірного в Ломберпорт, В. Ва.)

Бушковичі, 4. жовтня, 1921.

...Ми з ласки Бога здорові, а повдоженне чим раз гірше бо ми так закуті в тих польських кайданах через тих три літа, що наш рушитися нігде не вільно.

...По всіх українських селах ходили комісарі і списували український нарід, щоби пристравали на „Польску", але нарід український збунтовався по всіх селах і не хотівся записати. Зіслали війсво на український нарід, били і примушували до підпису. На наше село зіслали два батальони войска, обставили довкола, щоби нарід підписався і нарід не хотів підписатися, а на що, то незнаємо. Тепер ходять і реквізують; видирають бідному Українцеви з горла послідне. У нас тяжкі часи тепер бо у нас урожаї кепські. Два рази сіяся, а раз збирати нема що. Я сама висадила два корці картофель а накопала чотири корці, і ще з того маю дати для війска 50 кіліь. На цілий рік тільки маю позволені А тепер, щоби хотів купити картофеле, то неможна докупитися, і то не лише у мене нема урожаю але всюди, по всіх селах, бо насамперед була страшна буря, туча і град, а потім стала посуха і така спека що аж по луках трава горіла і ліси горіли від сонця. Отак роскошуємо в тій Галичині вже вісім літ, а як довго будемо то оден Бог знає. Але тепер найгірше. Ті діти, що покінчили школи, що мають свою науку, то котрий мав гроші то поїхали на Чехи, а хто немає, то поневіряеся по Галичині і накрае на свою долю. Хотіли у Львові заложити Укрвайці, ті біднійші, свій університет і кождий з охотою давав, хто що міг: зерно, картофлі, гроші і назбирали досить того так, що моглися удержати, але Поляки збороннили і недопустили до закладання університету. Тепер хотять Поляки відобрати нам грунт а надати Мазурам. Спровадили Мазурів і хотять їх уміститися на нашій рідній землі; що е наша з діда прадіда. Тепер мусимо відступати ті Лякам. Змовилося пару господарів із Бушкович, поїхали до Варшави і постаралися, що ту Мазурів спинили еще на якийсь час.

По тім спісі не знаємо, що вони з нами будуть робили. Одні кажуть, що нам подають строки тих марків і повиганяють, а другі кажуть, що нас попереписували на поляків! Що буде дальше, то я тобі напишу, де ми будемо обертатися, чи зістанемо на місци, чи нас так будуть гонили як Жиди Ісуса Христа від-міста до міста...

ЗАПРОШЕНЄ.

Отсею дорогою запрошується урядників усіх Братств і Товариств „Укр. Народного Союза" і „Провидіння", горожанських Клюбів, як також усіх членів „Ліги американських сітізенів та бувших жовнірів американської армії", і репрезентантів Січової Організації з міста Филаделфії, Па., на дуже важну

НАРАДУ

яка відбудеться

сеї неділі, дня 19-го марта 1922

В ДОМІ УКРАЇНСЬКИХ ГОРОЖАН,

822 N. FRANKLIN STREET, PHILADELPHIA, PA.

точно о годині 6-тій вечером.

В нарадах тих може взяти участь кождий Українець чи Українка, кому лише лежить на серци добро нашої поневоленої Вітчизни.

ЗА УРЯД ЛИГИ:

Теодор Грицей, предс.; Іван Борисевич, касієр; Андрій Шостак і Михайло Рибак, секретарі.

КУЛЬТУРНИЙ РУХ В СНЯТИНЩИНІ В ГАЛИЧИНІ.

Війна зі всіми її наслідками зробила в народних масах Снятинщини великі психічні перміни і скріпила національну свідомість. Мимо репресій з боку кількох сильних міра цього розвинувся гарний культурно орендкомгаліцаційний рух, якого осередком стала снятинська філія „Просвіти". На 42 громади в повіті зорганізовано 37 читалень „Просвіти", з яких більша половина проявляе живу діяльність. В грдни м. р. повстав повітовий комітет організації кооператив і перший повітовий Союз кооператив сконано якраз в снятинськім повіті. На жаль, з повітових товариств нечинні ще філія „Сільского Господаря", Спілка для збуту худоби і повітова „Січ", хоч в деяких місцевостях відновлено кружки „С. Г." і „Січи".

Польська влада відноситься до українства негативно. Не дозволяється ніякого прояву політичного життя, а в останніх часах почалися переслідування нашого приватного шкільництва.

У місточку Заболотові 2.300 Українців не мало школи, а 360 Поляків мали аж 6-клясову школу. Кружок УПТ. оснував тут приватну школу, яку власти закрили. Протест внесено, акти до УПТ. у Львові вислано. Читальня „Просвіти" у Волчківцях не дістала дозволу на відкритя курсів для негрмотних.

Жандармерія в повіті дістала порученя слідити за приватними лекціями, які селяне уладжують по більших селах, найманими для своїх дітий з низших кляс гімназії студентів Жандармерія переслухувала вже Залуче над Черемошем. Русів і Волчківці допитуючися яке товариство платить учителя.

Польське громадянство крайно шовіністично відноситься до українського громадянства і до нашого руху. Багато одиниць добровільно приняло на себе службу тайної поліції, шпіонує та оскаржує видиші наші одиниці перед „радою народовою", яка являється всемогучою у повіті.

Загально зі сего звідомлення виходить, що радикальна партія в занепаді а кілька руссофільских одиниць серед священників не мають ніяких приклонників, та не беруть жадної участи в громадянськім життю.

ЩО ДІЄТЬСЯ ПО НАШИХ СЕЛАХ В ГАЛИЧИНІ

Пишуть із Снятинщини: Дня 12. лютого с. р. три Поляки з села Трійці Кароль і Михал Солінський, Станіслав Адлер і Іван Кибич з Волчковець напали на дім учительки Евдокії Болюхової в Трійці в часі її неприсутности, розбили замкнені двері, вдерлися до мешкання, поперекидавши та подоптавши річи, забрялися. Властительці дому говорили, що мають дозвіл від польської влади шукати за оружем. Державна поліція в Заболотові, повідомлена про це, відомовила помочи. В снятинській повіті було крім того недавно кілька бандитських нападів. В селі Оредци замасковані бандити напали на дім Берлера повязали всіх дротом і забрали 80.- 000 корон готівкою та багато иншиx річей. В Волчківцях бандити у польських військових мундурах, також замасковані, напали на дім повернувшого з Канади Дідика, забрали 380 долярів, і кількнайцять тисяч польських марок, а в Зібранівці одному канадикові такі самі андити зрабували весь маєток в долярах, на який він кількнайцять літ працював. І по инших селах були напади, та досі поліція ні в одному випадкові бандитів не викрила.

ГАМБУРГ

Проста дорога через подиваюючі ясні „О" кораблі. Тепл сполучена до всіх частий Европи.

ORBITA.....Мар. 31, May 12
ORDUNA.....Apr. 14, May 26
ARAGUAYA.....Apr. 22
OROPESA.....Apr. 28, June 9
VESTRIS.....May 20
VANDYCK.....June 3
VAUBAN.....July 12

Впрост до Чербо, Саутгемптон і Гамбургу.

Всі кабіни замкнені. Ніякої екстра оплати.

ROYAL MAIL STEAM PACKET CO.
26 Broadway, New York
або котрий небудь місцевий агент.

РЕКОРДОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАР. СОЮЗА за місяць лютий 1922 р.

НОВОПРИСТУПИВШИЙ ВІДДІЛ.

Відділ 11 в Занесінь, Огайо.

Мазяр Мелянія, Содогуб Марія, Бартошук Варвара, Морозовська Катерина, Лившицька Йосифа, Карпчук Анна, Бартошук Евстахій, Красий Семен, Хомяк Іван, Морозовський Атанас, Корда Василь, Турницький Михай, Сологуб Стефан, Мазяр Петро, Андрейчук Евстахій, Сологуб Іван, Омітинський Федор, Лившицький Онуфрій, Карпчук Михайло.

НОВОПРИСТУПИВШІ ЧЛЕНИ.

В. 1. Полиняк Марія, Полиняк Іван.
В. 2. Стахуляк Анна, Беньчовський Іван.
В. 8. Солій Параска, Солій Анна, Голіят Василь, Кренца Тома.
В. 10. Хоровський Петро.
В. 14. Маркевич Марія, Попель Катерина, Бурштинський Павло, Горнер Йосиф, Боднарчук Константин, Сонцький Іван, Лівтинт Іван, Попель Володислав, Маркевич Станислав.
В. 18. Підлипчак Тереса.
В. 22. Герман Настасія, Ланда Юлія, Малицька Франия, Олекса Григорій, Ланда Антін, Лотоцький Олекса.
В. 24. Костюк Анна, Сейман Пазя, Бенецький Іван.
В. 26. Мадей Григорій.
В. 27. Гладка Марія.
В. 28. Поляк Марія, Гнатюк Йосиф.
В. 30. Смеречинський Іван.
В. 33. Ганьківська Катерина, Сталена Катерина, Гнатуськ Катерина.
В. 34. Решетар Єлисавета, Козопас Розалія, Денега Василь, Макара Мих.
В. 36. Гущишин Олена.
В. 39. Кудлик Єлисавета, Пахолок Андрей.
В. 40. Бегера Григорій.
В. 41. Сеньчишин Вас., Литвин Ол.
В. 42. Мельник Мартин, Коваль Григорій, Сущинський Блажей.
В. 45. Фаренчак Андрей.
В. 51. Хома Юлія, Мікр Альберт, Кухар Теодор.
В. 58. Горейко Іван.
В. 59. Бик Анастазія, Бик Лев, Никорчук Анастазія, Бідний Стефан, Никорчук Микола, Манідрона Михайло.
В. 61. Хохола Стефан.
В. 62. Юрків Михайло, Семкович Вас.
В. 68. Доротяк Василь.
В. 69. Зазуляк Іван.
В. 73. Малішевський Юрій, Рузила Ром.
В. 75. Чмир Василь.
В. 82. Ільків Василь, Романів Василь, Пінко Йосиф.
В. 83. Опришко Евгенія.
В. 85. Мельник Текля, Ковальчук Ів.
В. 87. Смільницький Михайло.
В. 90. Надич Микола, Милик Тимин.
В. 91. Дюк Анастазія, Синдига Марія, Чорнока Марія, Кацій Ксенія, Маланчук Анастазія, Маланчук Микола, Кричевська Бронислава.
В. 92. Фефелі Семен.
В. 95. Гурин Михайло.
В. 98. Морох Олена, Найдух Василь.
В. 102. Іваньчук Стефан.
В. 106. Горбач Антін.
В. 112. Шавдиковська Феська, Сковронська Анеля, Нижник Анна.
В. 113. Куземчак Тимко, Філевич Дм.
В. 117. Ганьошин Мих., Хома Іван.
В. 119. Литвин Михайло.
В. 121. Сташко Розалія, Николайків Варвара, Єдиак Ксенія, Лаврук Ольга, Ластовецька Єлюкія, Фицик Захарій.
В. 124. Романська Марія.
В. 128. Карсин Павлина.
В. 129. Бойко Роман.
В. 132. Весєва Йосиф.
В. 137. Смеречанський Теодор, Савчук Василь.
В. 147. Озиранець Анна.
В. 148. Мармин Анастазія.
В. 155. Мороз Марія, Берко Марія, Пасиак Андрій.
В. 157. Шевчук Юлія, Борсук Марія, Вощький Михайло.
В. 159. Коваль Катерина, Дмитрищин Юлія, Дмитрищин Григорій, Терешкевич Ілія, Коваль Павло, Кулис Лука.
В. 163. Шегда Анастазія, Піскор Мих.
В. 169. Гусак Юрко.
В. 170. Дрвалъ Анна, Дзвалъ Франко.
В. 172. Рекрут Антонія, Онисько Текля, Патикевич Євдохія, Бекенбах Стефанія, Горняк Андрей, Патикевич Павло, Стойвінів Василь, Онисько Микола, Бекенбах Йосиф.
В. 181. Рейкович Матрона, Сулима Олена, Ходоровська Юлія, Лапчинська Юлія, Сулима Наталка, Павлишин Варвара, Шевчук Магда, Сущельний Дмитро, Прокопчук Стефан, Ходоровський Йосиф, Шевчук Павло, Павлишин Павло.
В. 182. Мацюна Марія, Яськів Григорій, Мацюна Олекса, Кость Микола, Пухир Павло.
В. 183. Патронік Михайло.
В. 185. Зимсилй Юстина.
В. 193. Сташеньчук Юрій.
В. 203. Юрочко Марія, Юрочко Олексея Смілня Михайло, Свидзинський Петро.
В. 204. Липка Олена.
В. 206. Боднар Анна, Косик Марія, Мох Катерина, Бурак Параскевія, Швець Анна, Гук Катерина, Городиський Йосиф, Видаль Микола, Квасницький Йосиф, Назарук Іван, Сорота Андрей.
В. 207. Орушляк Петро, Алманюк Дмитро.
В. 209. Голуб Йосиф, Капраль Юрко, Казьо Онуфрій.
В. 210. Павлишин Юстина.
В. 212. Зень Марія.
В. 213. Макар Емілія, Біляк Михайло, Гуральчук Йосиф, Хранюк Мих.
В. 214. Гвоєт Константин.
В. 217. Верещак Івько.
В. 221. Гриневецька Наталія, Гриневецький Степан, Хоптяк Теодор, о. Стецюк Василь, Мусейчук Стефан, Сидорук Михайло, Зрежак Михайло, Солтис Мих., Чорнопеський Фелікс.
В. 223. Попко Яків.
В. 229. Крисько І. Йосиф.
В. 232. Герман Анна.
В. 235. Федьчук Марія, Кушнір Марія
В. 237. Марчишин Бронислава, Пасенчак Іван.
В. 238. Панькевич Олекса, Музика Григорій.
В. 244. Гриньо Теодор, Іздебський Йосиф, Бондарчук Дмитро.
В. 247. Зруцький Марія.
В. 251. Пилипишин Ксенія, Модна Параска, Мерешко Михайло.
В. 255. Сеньо Варвара.
В. 262. Сташак Пазя, Зановяк Анастазія, Кулявець Настя.
В. 270. Кіраш Йосиф.
В. 271. Конюба Катерина, Романьчук Григорій, Дилікат Михайло, Шиляк Андрей.
В. 274. Волощак Татіяна, Лисейко Яків, Волощак Варвара.
В. 276. Лисин Марія, Петрищак Марія, Іванчук Катерина, Яворський Яків, Лисин Василь.
В. 288. Кольчук Катерина, Остарчук Марія, Верета Олена, Головка Текля, Дев'яцький Григорій, Саварницький Іван, Паховський Павло, Головка Петро.
В. 290. Валега Марія, Бартох Текля.
В. 292. Форись Марія, Геремеш Розалія, Геремеш Григорій, Бродяк Василь, Турницький Василь.
В. 295. Цепко Константин, Левко Гавриіл.
В. 296. Диркач Анастазія, Седорак Прокіп.
В. 316. Гой Гаська, Полущак Анна, Петрів Марія, Ляська Адам, Лівуш Василь, Іванишо Василь, Мельник Франц, Мацюк Іван, Сендух Василь, Микитин Михайло, Пригода Стефан, Кравець Теодор, Ковальчук Микола, Ковальчук Михайло, Гриньмарчук Михайло, Біник Василь, Маринський Олекса.
В. 317. Танов Анна, Танов Іван, Деремяшко Форман Петро Фіцик, Мозділ Гавриіл.
В. 320. Малко Катерина, Прийбак Йосиф.
В. 324. Зубик Іван, Гальчук Мих.
В. 330. Кравецький Микола.
В. 338. Хан Михайло, Хомош Микола, Цепній Франко.
В. 342. Вуй Евгенія, Ференц Мих.
В. 344. Козевич Каролина, Мелещук Петро.
В. 347. Семусь Йосифа.
В. 351. Кошцюк Віктория, Гупайло Михаїл, Борак Іван, Василишин Петро, Ганусич Гавриіло, Кісіль Михайло.
В. 354. Ярош Микола.
В. 355. Турецька Єлисавета, Занько Марія.
В. 363. Пилипов-Катерина.
В. 364. Бич Анна, Бич Йосиф, Точачевич Петро.
В. 367. Петрів Михайло.
В. 369. Сікорська Павлина, Соханюк Онуфрій, Борута Василь, Сікорський Іван.
В. 370. Березинський Йосиф.
В. 379. Хомин Анна.
В. 388. Федина Пазя.

ЧЛЕНИ НАНОВО ПРИНЯТІ.

В. 9. Стиранка Антін, Качмарський Іван.
В. 20. Міщук Микола, Зазуляк Мих.
В. 21. Варський Вас., Білецький Ів.
В. 27. Павлюк Михайло.
В. 38. Маланчук Теодор.
В. 39. Лубянецький Стефан.
В. 61. Зелінський Іван, Бобер Михайло, Шрамовят Данько, Лехман Федор, Мошанин Микола, Кравс Юрій, Збалишин Григорій, Співак Теодор, Кархут Дмитро, Пібзин Григорій, Дудинський Микола, Рось Мартин, Дудинський Іван, Дзурчак Йосиф.
В. 62. Бігедза Антін.
В. 70. Гузар Михайло.
В. 81. Цинцій Іван.
В. 83. Бурмило Дмитро.
В. 85. Дмитрів Йосиф.
В. 107. Ярема Максим.
В. 113. Наповавець Йосиф.
В. 123. Кравчук Дмитро, Романчич Андрей.
В. 135. Оріховський Андрей, Оріховська Марта.
В. 141. Попович Андрей.
В. 147. Бізельків Іван.
В. 149. Стадник Єлисавета.
В. 160. Матуш Петро.
В. 166. Вівчаровський Іван.
В. 170. Цаповський Микола.
В. 172. Паньчишин Микола.
В. 182. Кузьо Петро, Давидовичі Марія.
В. 206. Боднар Іван.
В. 209. Грега Федор, Черепаноюк Михайло, Гогрик Юлія, Зуряк Михайло, Черепанюк Анастазія, Мурдза Розалія, Мурдза Матвій, Клебан Йосиф.
В. 235. Кушнір Михайло, Бобак Йосиф, Бондарівко Іван, Бобак Ольга.
В. 247. Мацей Іван, Шатинський Михайло.
В. 248. Запалтий Павло, Збірак Текля.
В. 286. Щерба Михайло.
В. 330. Карповин Павло.
В. 341. Цубикайло Василь.
В. 357. Іванко Петро.
В. 388. Конярство Микола.
В. 401. Чорний Микола, Чорний Катерина.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ КАРТАМИ (ЛИСТАМИ).

В. 58. Куликовський Олекса, Куликовська Евгінія.
В. 75. Діжа Петро.
В. 86. Нісевич Іван.
В. 123. Брицдзя Михайло.
В. 143. Курч Іван.
В. 162. Поташ Стефан.
В. 166. Міштурак Михайло.
В. 193. Гайдук Антін.
В. 230. Мигаль Іван.
В. 239. Нечипор Юрій.
В. 296. Дубляниця Анна, Дубляниця Олекса.
В. 316. Мальків Йосиф.
В. 324. Балабас Марія.
В. 344. Федина Дмитро, Жидовський Дмитро.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ АБО ВИКЛЮЧЕНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 3. Мосора Василь.
В. 14. Ланда Іван.
В. 18. Черницька Андрей.
В. 18. Колтко Іван, Колтко Григ.
В. 20. Федорів Іван, Тріш Михайло, Тріш Микола.
В. 21. Петришин Стацько.
В. 24. Мяковський Іван.
В. 27. Бокалущук Юрій, Мандзевич Йоанна.
В. 42. Соломко Іван.
В. 63. Сінявський Юрій.
В. 76. Бартош Тихонь.
В. 78. Мацюк Михайло, Ясінський Іван.
В. 81. Багрина Франко.
В. 82. Стеречак Стефан, Мандзіли Михайло, Мандзіли Анна.
В. 83. Витязь Іван, Аркадій Гринько, Гураль Михайло, Гураль Марія.
Жоломій Павло, Помашевський Стефан, Лабяк Михайло, Балабас Дмитро, Лабяк Марія.
В. 87. Боцько Ілія.
В. 89. Кочманюк Ірена, Кочманюк Кирило.
В. 90. Лоштин Олекса, Чудній Василь, Балайдович Анна.
В. 98. Конопка Ілія.
В. 102. Павук Антін.
В. 109. Стецуляк Іван.
В. 110. Чорний Іван.
В. 112. Возьна Юлія, Василь Софія.
В. 113. Шафран Петро.
В. 135. Лазорішин Лука, Вишневський Казимір, Голобінко Григорій, Вишневська Тереса, Терлецький Михайло, Зазворський Дмитро, Материна Йосиф, Кокос Мартин, Шутак Михайло, Остановський Андрей, Радожицький Яков, Годованець Василь, Коваль Марко, Медвідь Іван, Голобінка Марія, Кокос Пазя, Радожицька Текля, Зазворська Марія, Годованець Катерина.
В. 140. Терлецький Микола.
В. 142. Думанський Іван.
В. 153. Гуцуляк Іван.
В. 154. Гуляк Марія.
В. 166. Добромільський Іван.
В. 167. Чайковський Йосиф, Чайковська Францішка Іван.
В. 179. Гармич Василь.
В. 182. Павлів Йосиф.
В. 192. Гапонський Антін, Дрозд Іван, Німий Микола.
В. 195. Крайняк Ігнат.
В. 201. Дворняк Василь.
В. 202. Куцінда Михаїлина.
В. 213. Балик Михайло, Петрунюк Василь.
В. 217. Гулейчук Іван, Ковба Іван, Данила.
В. 219. Заморський Роман.
В. 231. Стромилло Григорій.
В. 247. Січка Григорій.
В. 248. Кобилянський Федор, Гевчук Василь, Шило Василь, Кобилянський Йосиф.
В. 274. Хіхтан Андрей.
В. 276. Ковалів Прокіп.
В. 292. Стецчук Теодор.
В. 300. Шибінський Микола, Лаврук Михайло.
В. 316. Бургот Теодор.
В. 321. Грабовський Антін.
В. 330. Стаїмір „Василь."
В. 336. Стангритчук Антін, Тарчанин Василь, Кузик Петро.
В. 341. Курч Василь.
В. 357. Ілляк Іван.
В. 370. Гуска Іван.
В. 379. Кухар Теодор.
В. 380. Андрусь Стефан.
В. 388. Бащкевич Григорій, Кісь-Івич Антін, Судчак Семен, Москалюк Павло.
В. 391. Долошицький Йосиф.

ЧЛЕНИ ВЗЯВШІ ПЕРЕСТУПНІ ЛИСТИ (КАРТИ).

В. 1. о. Сполітакевич Володимир.
В. 27. Кур Іван.
В. 29. Жидовський Дмитро, Федина Дмитро.
В. 45. Курильчук Теодор.
В. 110. Крушельницький Павло.
В. 111. Баран Іван.
В. 120. Стрівнак Стефан.
В. 159. Хороший Іван, Хороша Анна.
В. 166. Луковський Тома, Луковська Параска.
В. 174. Юшкевич Микола.
В. 183. Нісевич Іван.
В. 225. Міштурак Михайло.
В. 321. Вербицький Юрій, Залізка Мих.
В. 384. Мигаль Іван.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ.

В. 1. Глова Василь.
В. 32. Вайко Гаврій.
В. 102. Бахоровський Андрей.
В. 104. Мошар Йосиф.
В. 109. Німець Йосиф.
В. 112. Бур Юстина.
В. 140. Бетя Ілія.
В. 155. Стек Текля.
В. 233. Ходоровська Анна.

ЩАДІТЬ ПРЕМІЙОВІ КАРТКИ НА ЦІННІ ПРЕМІ.

ЗАЧНІТЬ КУПУВАТИ ТЕПЕР

MAGNOLIA

І

STAR MILK

Пишіть на котру небудь адресу на противній стороні премійової картки по ілюстровану премійову листу.

„Виплатитися щадячи премійові картки"

ЗІСТАВЛЕННЄ:

В місяци січни 1922 р. було в У. Н. С. повновітніх членів.. 11.853
В місяци лютм 1922 р. принято нових членів 324
В місяци лютм 1922 р. принято наново членів 67
Вислано листів з переступними листами 17
В місяци лютм 1922 р. принято з інших кляс обезпечення.... 21

Разом..... 12.282

В місяци лютм 1922 р. суспендовано членів 109
В місяци лютм 1922 р. взяли переступні листи 18
В місяци лютм 1922 р. відійшли до інших клас обезпечення... 21
В місяци лютм 1922 р. померлих членів 9

Разом..... 151

З кінцем місяця лютого 1922 р. У. Н. Союз мав повноліпних членів 12.125

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В класі D на $100 7
В класі А на $250 275
В класі АА на $500..... 4.026
В класі В на $750 384
В класі С на $1000 ..... 7.297
В класі ВВ на $1500 123
В класі СС на $2000 13

Разом..... 12.125

ЗІСТАВЛЕННЄ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ У. Н. СОЮЗА за місяць лютий 1922 р.

З кінцем місяця січня 1922 р. було в У. Н. Союзі молодечих членів 5.718
В місяци лютм 1922 р. принято нових 158
В місяци лютм 1922 р. принято наново 50
В місяци лютм 1922 р. принято з переступними листами 13

Разом..... 5.369

В місяци лютм 1922 р. суспендовано 35
В місяци лютм 1922 р. відійшли з переступними листами 12
В місяци лютм 1922 р. померло 4

Разом..... 51

З кінцем місяця лютого 1922 р. У. Н. Союза мав молодечих членів 5.318

Зіставленне загальне:

В місяци лютм 1922 р. У. Н. С. мав повноліпних членів 12.125
В місяци лютм 1922 р. У. Н. С. мав молодечих членів 5.318

Разом..... 17.443

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно пригадати і до неї тісно застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць лютий 1922 р. як суспендовані або виключені за неплаченне місячних вкладок чи з иншим причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надалыше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися в протягу цего місяця (марта) до своїх відділів і виписатися наново, заплативши всі свої вкладки належиті до місцевої каси на руки відділових урядників. Єсли цего не зроблять до кінця місяця марта 1922 р., то в цім часі 1922 р. участь виповнити нові апліікації (просьби о приняте) наколи схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці члени члени, так повнолітні як і молодечі, котрі в місяци січни 1922 р. взяли переступні листи а еще досі не зголосилися до иншого рідного Українського відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци марті 1922 р. бо на другий місяць, то є в цвітни 1922 р. стратило всі членські права і могли би хотя принятні тільки на підставі нових апліікацій (просьб о приняте).

С. Ядловський, голов. предс.,
І. Каштиляк, голов. рек. секр.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

У випадку впертого кашлю або загального упадку сил

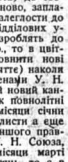

SCOTT'S EMULSION

є ПЕВНОЮ ПОМОЧИЮ.

Scott & Bowne, Bloomfield, N. J. 21-22

Telephone Circle 1418

АВТОМОБІЛЬОВА ІНСТРУКЦІЯ.

Не Ви є без роботи прийдіть до нас і навчіться фаху щоб не потребувати оглядатись все за звичайною роботою. Навчіться добре платного фаху, зароблячи від 40 до 50 дол. тижнево по укінченню студентка пос гарантуємо. ПАМЯТАЙТЕ що зами видасте гроші на науку прийдіть і засягніть інформацій від нашого інструктора оглядаючи рівночасно наші найновійші автомобілі і переконайтеся на ученю наших учнівців.

AREA AUTO SCHOOL, 146 West 56th Street, NEW YORK CITY

ПАШПОРТИ, ШИФКАРТИ, справи старокраєві найскорше, найтаньше полагоджує Каннарія Нотаріяльна.

T. J. HRYCEY CO.,
329 S. 4th St.,
PHILADELPHIA, PA.

ВІД 10. СІЧНЯ С. Р.

ДОК. МЕД. МУСІЙ КАДЕЦЬ

80 ST. MARKS PL. (8th St.)

коло Другої Елеві

буде приймати щоденно від 11—1 попол. і 6—8 вечер. У неділі і свята 9—1 полоп.

Телефон: Dry Dock 1418.

БАЛТИЙСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА ЛІНІЯ

ВПРОСТ БЕЗ ПЕРЕСІДАННЯ З НЮ ЙОРКУ ДО:

ГАМБУРГ ..... 3 класа $103.50
ДАНІЯ ..... " " ..... $106.50 } 65 податок
ЛИВАВИ ..... " " $110.00

ЗНАМЕНИТІ КОРАБЛІ-ДВОШРУБОВЦІ ВІДПЛИВАЮТЬ

„ЛАТВІЯ" - - - - - - - 22. МАРТА
„ПОЛОНІЯ" - - - - - - - 5. ЦВІТНЯ

Також новий чудна „Ваша" Ліфам — Данія — Галіфакс, Канада.

Забезпечуйте місце у наших уповажнених агентів у вашому місті, або вертіть AMERICAN LINE, Inc., Gen'l. Pass. Agents, 9 Broadway, New York City.

УКРАЇНСЬКА ФАБРИКА СКРИПОК.

ВИРОБЛЯЄ НАЙЛІПШІ СКРИПКИ З НАЙЛІПШОГО ІМПОРТОВАНОГО ДЕРЕВА.

ПОСТІДАСМО НА СКЛАДІ ВЕЛИКИЙ ВИБІР СКРИПОК КРАЄВИХ — НІМЕЦЬКИХ І ЧЕСЬКИХ. — Продаємо по цінах виробників і купцях. — Приймаємо в напрову всякі уплаконані скрипки, поправляємо старі як і другі інструменти. — Продаємо дерево на скрипки і другі части каждого в окремо скрипок. — Гарантуємо наші скрипки, а в разі опрадданого незадоволення звертаємо гроші. —

Гуртові виклонять висилати на поштовий мощі-ордер, експресовий переказ або готівкою в рекомендованій листі. — На жадання висилаємо цінник.

Поручаючись ласкавим зглядам української публики остаємось з пошанованем
Павло і Іван Гуменюк.

У всяких справах вволюють відносити ся до:

HOMENICK BROS., Violin Shop, 166 E. 2nd St., NEW YORK, N. Y.

З ВЕСНОЮ ДО РІДНОГО КРАЮ.

В місяцю марті відпроваджуємо чотири партії наших людий до краю, на найлішших кораблях.

Кожин і Ви хочете вертати до своєї родини в товаристві ВАШИХ КРАЯНІВ І ТОВАРИШІВ, щоб в потребі одеи другому помогчи, то напишіть зараз до нашого УКРАЇНСЬКОГО ЕМІГРАЦІЙНОГО БЮРА, а ми постараємось, щоб всі з Вашого повіту й з Вашого села їхали разом на одній шифі.

По інформації пишіть на адресу:

Ukrainian Immigration Bureau
KASYAN BAHREY,
245 COURT STREET, NEWARK, N. J.

$1000 НАДГОРОДИ, ХТО ДОКАЖЕ, ЩО СЕЙ МУЗИЧНИЙ ГОДИННИК НЕ Є ВАРТА $5.98.
НАЙНОВІШИЙ ВИНАХІД В ОБЛАСТИ МУЗИКИ.

Дорогий Читачу,—Вас здивує програна музика, скрита в цім чудесним годиннику. Наша Фірма не давати також запрацьовані гроші на музичні інструменти, коли будете мати найкращу в світі музику, кунуючи цей годинник. Він застукить всі инші музичні інструменти. Він грає задармо композиції найславнійших світових артистів. Вам треба лиш накрутити пружину і потиснути гузик. Опи музика буде тривати двайцять минут. Ваші приятелі будуть похищати ню чудесну музику. Коли забажете знати рано о певній годині, то накрутуєте годинник, щоб грав на ту годину і Вас збудить чудова мелодія, а не скорочливий брязкіт дзвінка. Ціна цього дивного годинника тільки $5.98. Ми ручимо за 25 років. Ручимо, що він буде грати. Ми ручимо, що він буде грати. Ми ручимо, що він буде грати.

Ціна